

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Beati P. Philippi Nerii Florentini. Congregationis Oratorii Fvndatoris

Gallonio, Antonio

Mogvntiæ, 1602

Philippo penè moribundo Sa[n]ctiſſima virgo sese ostendit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43172

Philippo penè moribundo Sãctissima virgo sese ostendit.

ANno Domini millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, Maio mensè, Philippus vix à cõninenti febrì, quæ viginti quinque circiter dies eum diuexauerat, relictus fuerat, cum è renibus grauissimè laborare cõepit: dolor tantus, tamque acerbus erat, vt nullã partem quietis eum capere sineret: cũque is dolor decem, aut duodecim circiter horas eum tenuisset, teneretque adhuc, vrinaque non redderetur, actum esse de illius salute, insuper ipsum intra paucas horas è vita cessurum non magis iam medici, quàm domestici pro certo habebãt. Ergo in tanto vitæ periculo cum esset viribus destitutus, vt iam non viuum, sed mortuum crederes, diuinitus repente factum est, vt Angelo Victorio, & Rodulpho Siluestrio medicis præsẽtib⁹, & inspectãtib⁹,

Totam rē Augustinus Card. Cusanus, qui Serum id visum fuisse à B. Philippo acceperat, & Casar Card. Baronius publico testimonio confirmarunt: idem fecere alij ad quatuordecim.

Vitæ lib. 3.

Bb

quò

quò evidentius esset miraculum, pristinæ incolumitati restitueretur. Erant tum apud B. Patrem præter medicos, de quibus diximus, Alexander Alluminatus, Frãciscus Zazara, & huius historiæ auctor. rem vti se habuit, narrabo.

Vix Philippus, sed ne vix quidem mouere se poterat, ea erat virium imbecillitas: vix loqui vt audiretur, cum hora diei prima & vigesima alta voce, vt omnes audire possent, clamare cœpit; Qui aliud præter Deum cupit, fallitur: Qui aliud præter Deum amat, turpissimè labitur. & hæc cum semel, atque iterum pronunciaisset, confestim quasi deperditas vires recepisset, toto corpore sublimis, nulla vi sustentatus, cunctis, qui aderant, simul admirantibus, simul collacrymantibus, ferri cœpit, & velut aliquem, sensum omnem oculorum effugientem amplecteretur, clarissima voce, vberissimis lacrymis mixta dicebat: O charissima

rissima

rissima mihi Virgo ! tu, tu ad me venisti, vt me his doloribus liberares ? O Virgo aspectu pulcherrima, venustate affluens, & decore ! & quis ego sum, qui dignus sim tua præsentia ? non certè, non is sum, in quem tanta gratia conferatur : nihil est in me, quod te ad me amandum alliciat, indignus prorsus sum qui abs te visar : quid meo merito factum Sanctissima, atque Optima Virgo, vt ad postremum famulum tuum venire ne graueris ? tum motans subinde manus, lacrymarum plenus quasi Beatissimam Virginem obuijs vlnis amplecteretur, hisce vocibus assidue clamabat : O sanctissima Dei Mater ! o omnium creaturarum vtoptima, ita & pulcherrima ! & hæc cum effaretur, toto corpore, nullo fultus adminiculo cubito circiter, vel etiam plus eo, sublimis mirandum in modum attollebatur. tum, o Sanctissima Virgo (nobis audientibus) dicebat, o dulcissima Dei Mater !

quo meo merito factum est, ut ad me veneris? in tuos ergo amplexus irruam optima Virgo, quæ ad me hodie venisti: & quid mihi impedimento erit, ne id faciam? Perstitit B. Pater in hoc tam alto excessu diu-tissimè, constantissimèque Sanctissimam Dei Matrem assiduè perquæ familiariter nominatim inclamans, tū quieti se tradens quasi alienato à sensibus animo factus est. Ad se tandem ut redijt; vidistisne (astantibus ait) Beatissimam Dei Matrem, quæ sua nunc præsentia omnè à me morbum depulit? Tum superiore se lin-teo tegens vberrimas lacrymas quasi puer profundere cœpit: Quibus tandem restinctis medicos rogat, ne cuiquam q̄ sibi ipsis præsentibus, & inspectantibus contigerat, indicet. Illud quoque (neque enim omit-tendum videtur) plurimum habuit admirationis, quòd eodem momē-to, quo Beata Virgo ei sese viden-dam obiecit, pristinam ille confe-

*Sancti Viri
miracula,
& Visa a-
lios celare
omni ope
contendūt.
Vide Theo-
doretum
in Philo-
theo cap. 3.
Georgium
in Theodo-
ro Siceota,
dum ait,
Ingressus
igitur in
Vrbem Re-*

stim

stim corporis salutem recuperavit.

Verum cum aduerneret post aliquantò in vulgus iam editum esse, Sanctissimam Dei matrem sibi ostēdisse sese, vt erat homo tam suæ laudis inimicus, quàm qui maximè, in eo omnes neruos contendit sanctissimos viros imitatus, vt hanc rem si non suppressere poterat, at saltem obscuraret: sed frustra omnia, quandoquidem non defuere grauissimi testes, qui verum id visum fuisse ab ipsomet didicerint: quinimo cui Philippi humilitas, resque gestæ Sæctorum cognitæ sunt, is hominis artificium desinet admirari.

Nobili viro benè valenti mortem imminere prænunciat.

HOc etiam anno, Augusto inuente cum de Alexandro Crescentio, Philippo præsentem sermo fieret, Alexander, dixit, quamquam optimè valet, breui tamen e vita migrabit: prænunciationem viri

Vitalib. 3.

Bb 3

mors

*giam, &c.
S. Audoe-
nū in Eli-
gio lib. 1 c.
24. 26. 31.
Petrum
Damianū
in Odilone
ibi*

*Cuidam
Turonen-
sis Ecclesia
clerico,
&c. Surii
in Annone
Epiſc. li. 2.
c. 4. & ali-
bi sæpe: de-
mum Ni-
colaum
Monachū
in Gode-
frido Epi-
ſcopo lib. 2.
c. 13.*

*Eius rei
duo testes
iuratos ha-
bemus.*